

Ο περί Ατόμων με Αναπηρίες (Τροποποιητικός) Νόμος του 2004 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 57(Ι) του 2004

Ο ΠΕΡΙ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ)
ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004

Για σκοπούς μερικής εναρμόνισης με τη πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο—

«Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία» (ΕΕ L 303 της 2.12.2000 σ. 16).

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
ΛΟΣ.

127(Ι) του 2000.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ατόμων με Αναπηρίες (Τροποποιητικός) Νόμος του 2004 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμοι του 2000 και 2004.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη σ' αυτό στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά των ακόλουθων νέων ορισμών:

«'Άμεση διάκριση για λόγους αναπηρίας' σημαίνει τη λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση που υφίσταται ένα πρόσωπο με αναπηρία, λόγω της αναπηρίας του, από αυτή την οποία υφίσταται, υπέστη ή θα υφίστατο σε ανάλογη κατάσταση ένα άλλο πρόσωπο·

177(Ι) του 2002. 'αμοιβή' έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό ο περί 'Ίσης Αμοιβής μεταξύ Ανδρών και Γυναικών για Ίδια Εργασία ή για Εργασία Ίσης Αξίας Νόμος·

'απασχόληση' σημαίνει παροχή εργασίας ή υπηρεσιών, με αμοιβή, βάσει ατομικής συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας ή μαθητείας ή άλλης ατομικής συμβάσεως ή σχέσεως, διεπομένης είτε από το ιδιωτικό είτε από το δημόσιο δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων της Δημόσιας Υπηρεσίας, της Δικαστικής Υπηρεσίας, της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων και οργανισμών δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Δυνάμεων Ασφαλείας·

'έμμεση διάκριση για λόγους αναπηρίας' σημαίνει την εκ πρώτης όψεως ουδέτερη διάταξη, κριτήριο ή πρακτική η οποία ενδέχεται να προκαλέσει μειονεκτική μεταχείριση ενός προσώπου με αναπηρία σε σχέση με άλλα πρόσωπα, εκτός εάν—

(α) η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική δικαιολογείται αντικειμενικά από ένα θεμιτό στόχο και τα μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι πρόσφορα και αναγκαία, ή

(β) ο εργοδότης ή κάθε πρόσωπο ή οργανισμός έναντι του οποίου ισχύει ο παρών Νόμος, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, ανταποκρινόμενος στην αρχή του εύλογου μέτρου που αναφέρεται στο άρθρο 9, με σκοπό την εξάλειψη των μειονεκτημάτων που συνεπάγεται η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική·

3 του 1991
98(I) του 1994
101(I) του 1995.

‘Επίτροπος Διοίκησης’ σημαίνει τον εκάστοτε Επίτροπο Διοίκησης δυνάμει των περί Επιτρόπου Διοικήσεως Νόμων·

‘εργαζόμενος’ σημαίνει κάθε πρόσωπο που εργάζεται ή μαθητεύει με πλήρη ή μερική απασχόληση, για ορισμένο ή αόριστο, συνεχή ή μη, χρόνο, ασχέτως του τόπου απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων και των κατ’ οίκον εργαζομένων, αλλά μη συμπεριλαμβανομένων των αυτοεργοδοτούμενων προσώπων·

‘εργοδότης’ σημαίνει την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας, τις Αρχές Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, σε οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα ή κλάδο δραστηριότητας, που απασχολεί ή απασχολούσε εργαζομένους·

‘κράτος μέλος’ σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

‘παρενόχληση’ σημαίνει την ανεπιθύμητη συμπεριφορά που εκφράζεται με λόγια ή με πράξεις και συνδέεται με την αναπηρία προσώπου με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας του προσώπου αυτού και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού περιβάλλοντος·

‘τρίτη χώρα’ σημαίνει χώρα που δεν είναι κράτος μέλος·.

3. Το άρθρο 3 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποίηση
του άρθρου 3
του βασικού
νόμου.

(α) Με την αντικατάσταση από το εδάφιο (1) αυτού της λέξης «διάκριση» (δεύτερη γραμμή) με τη φράση «άμεση ή έμμεση διάκριση ή δίνει εντολή για την εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης» και με τη διαγραφή της επιφύλαξης στο τέλος του· και

(β) με την προσθήκη στο εδάφιο (2) αυτού, αμέσως μετά την υποπαράγραφο (δ), της ακόλουθης νέας υποπαραγράφου:

«(ε) με τρόπο που συνιστά παρενόχληση κατά την έννοια του παρόντος Νόμου.».

4.—(1) Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 3 αυτού, των ακόλουθων νέων άρθρων 3Α και 3Β:

Προσθήκη νέων
άρθρων 3Α και
3Β στο βασικό
νόμο.

«Πεδίο
εφαρμογής και
εξαιρέσεις.

3Α.—(1) Ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται όσον αφορά την απασχόληση—

(α) Στις ένοπλες δυνάμεις, στο βαθμό που η φύση της εργασίας απαιτεί ειδικές ικανότητες που δεν μπορούν να ασκηθούν από άτομα με αναπηρίες, και

(β) στις επαγγελματικές δραστηριότητες που, λόγω της φύσης ή του πλαισίου εντός του οποίου διεξάγονται, ένα χαρκτηριστικό ή μία ικανότητα που δε διαθέτει άτομο με αναπηρία, αποτελεί ουσιαστική και καθοριστική επαγγελματική προϋπόθεση, εφόσον ο στόχος είναι θεμιτός και η προϋπόθεση ανάλογη, λαμβάνοντας υπόψη και τη δυνατότητα υιοθέτησης εύλογων μέτρων που προϋποθέτει το άρθρο 9.

(2) Ο παρών Νόμος δεν επηρεάζει οποιαδήποτε μέτρα προβλέπει η νομοθεσία και τα οποία σε μια δημοκρατική κοινωνία είναι αναγκαία για την ασφάλεια, την προάσπιση της τάξης και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.

(3) Ο παρών Νόμος δεν καλύπτει διαφορετική μεταχείριση λόγω υπηκοότητας και δε θίγει τις διατάξεις και τις προϋποθέσεις που αφορούν την εισδοχή και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στη Δημοκρατία ούτε τη μεταχείριση που απορρέει από τη νομική κατάσταση των εν λόγω υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων.

Θετικές
δράσεις.

3B.—(1) Δε συνιστά διάκριση με βάση τον παρόντα Νόμο, οποιαδήποτε ευνοϊκότερη μεταχείριση στην απασχόληση, η οποία παρόλο που έμμεσα φαίνεται ως διάκριση, αποσκοπεί στην πρόληψη ή την αντιστάθμιση μειονεκτημάτων για λόγους αναπηρίας.

(2) Ειδικότερα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν εμποδίζει τη διατήρηση ή εισαγωγή διατάξεων προστασίας της υγείας και της ασφάλειας στο χώρο εργασίας, ούτε μέτρα που στοχεύουν στη δημιουργία ή τη διατήρηση προϋποθέσεων ή διευκολύνσεων με σκοπό τη διαφύλαξη ή την ενθάρρυνση της ένταξης ατόμων με αναπηρίες στην αγορά εργασίας.»

Τροποποίηση
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

5. Το άρθρο 5 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (1) αυτού από το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(1) Απαγορεύεται οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση διάκριση σε βάρος προσώπου με αναπηρία όσον αφορά—

- (α) Τους όρους πρόσβασης στην απασχόληση, την αυτοαπασχόληση και το επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλογής και των όρων πρόσληψης, ανεξάρτητα από τον κλάδο δραστηριότητας και σε όλα τα επίπεδα της επαγγελματικής ιεραρχίας, συμπεριλαμβανομένων των προαγωγών·
- (β) την πρόσβαση σε όλα τα είδη και όλα τα επίπεδα επαγγελματικού προσανατολισμού, επαγγελματικής κατάρτισης, επιμόρφωσης και επαγγελματικού αναπροσανατολισμού, συμπεριλαμβανομένης της απόκτησης πρακτικής επαγγελματικής πείρας·
- (γ) τις εργασιακές συνθήκες και τους όρους απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των απολύσεων και των αμοιβών·
- (δ) την ιδιότητα του μέλους και τη συμμετοχή σε οργάνωση εργαζομένων ή εργοδοτών ή σε οποιαδήποτε οργάνωση τα μέλη της οποίας ασκούν ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των πλεονεκτημάτων που χορηγούνται από τέτοιες οργανώσεις.» και

(β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (2) αυτού του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(3) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) δεν εφαρμόζονται στις πάσης φύσεως παροχές που καταβάλλουν τα δημόσια σχέδια ή τα εξομοιούμενα προς τα δημόσια σχέδια, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων σχεδίων κοινωνικής ασφάλειας ή σχεδίων κοινωνικής προστασίας εξαιρουμένων των επαγγελματικών σχεδίων κοινωνικής ασφάλισης.»

6. Το άρθρο 9 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποίηση
του άρθρου 9
του βασικού
νόμου.

(α) Με την αντικατάσταση, στο τέλος της παραγράφου (ε) του εδαφίου (2) αυτού, της τελείας με άνω και κάτω τελεία, και την προσθήκη αμέσως μετά της ακόλουθης επιφύλαξης:

«Νοείται ότι η παράγραφος (ε), δεν αποτελεί παράγοντα που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά την αρχή της μη διάκρισης στην απασχόληση.»

(β) με την αντικατάσταση από το εδάφιο (3) αυτού, των λέξεων «τρεις χιλιάδες λίρες» (τρίτη και τέταρτη γραμμή) με τη φράση «τέσσερις χιλιάδες λίρες ή σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή και τις δύο αυτές ποινές.» και

(γ) με την προσθήκη στο τέλος του των ακόλουθων νέων εδαφίων:

«(4) Αν το προβλεπόμενο στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου αδίκημα διαπράττεται από νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, ένοχοι θα είναι ο διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος, διευθυντής, γραμματέας ή άλλος παρόμοιος αξιωματούχος του νομικού προσώπου ή οργανισμού εφόσον αποδειχθεί ότι το αδίκημα έχει διαπραχθεί με τη συγκατάθεση, σύμπραξη ή ανοχή του, ο οποίος θα τιμωρείται κατά το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, καθώς και το νομικό πρόσωπο ή ο οργανισμός, που θα τιμωρείται μόνο με πρόστιμο μέχρι επτά χιλιάδες λίρες.

(5) Αν το προβλεπόμενο στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου αδίκημα διαπράττεται από βαρεία αμέλεια, επιβάλλεται πρόστιμο μέχρι δύο χιλιάδες λίρες. Αν το εν λόγω αδίκημα διαπράττεται από νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, ένοχοι θα είναι ο διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος, διευθυντής, γραμματέας ή άλλος παρόμοιος αξιωματούχος του νομικού προσώπου ή οργανισμού εφόσον αποδειχθεί ότι το αδίκημα έχει διαπραχθεί με τη συγκατάθεση, σύμπραξη ή ανοχή του, ο οποίος θα τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι δύο χιλιάδες λίρες, καθώς και το νομικό πρόσωπο ή ο οργανισμός που θα τιμωρείται επίσης με πρόστιμο μέχρι τέσσερις χιλιάδες λίρες.»

7. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 9 αυτού, των ακόλουθων νέων άρθρων:

Προσθήκη νέων
άρθρων 9Α, 9Β,
9Γ, 9Δ, 9Ε, 9ΣΤ
στο βασικό
νόμο.

«Δικαστική
προστασία και
βάρος απόδει-
ξης.

9Α. Κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από παράβαση του παρόντος Νόμου σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση, δικαιούται να διεκδικεί τα δικαιώματά του ενώπιον κάθε αρμόδιου δικαστηρίου και να χρησιμοποιεί κάθε πρόσφορο μέσο για την απόδειξη της παράβασης και της πάσης φύσεως υλικής ή ηθικής ζημιάς που υπέστη λόγω αυτής:

Νοείται ότι, σε πολιτική διαδικασία, αν ο διάδικος, που ισχυρίζεται ότι θίγεται από παράβαση διατάξεων του παρόντος Νόμου, επικαλείται και αποδεικνύει πραγματικά περιστατικά, από τα οποία τεκμαίρεται η παράβαση, το Δικαστήριο υποχρεώνει τον αντίδικό του να αποδείξει ότι δεν υπήρξε καμιά παράβαση του παρόντος Νόμου ή ότι η παράβαση που έγινε δεν είχε καμιά δυσμενή συνέπεια εις βάρος του εν λόγω διαδίκου:

Νοείται περαιτέρω ότι, αν ο αντίδικος δεν αποδείξει την έλλειψη της παραβάσεως ή των δυσμενών συνεπειών της, η παράβαση θεωρείται αποδεδειγμένη, για τον προσδιορισμό δε της εκτάσεως των συνεπειών της, το Δικαστήριο το διατάσσει να

προσαγάγει ενόρκως όλα τα σχετικά στοιχεία που είναι στην κατοχή του ή υπό τον έλεγχό του.

Αρμόδια
Δικαστήρια.

9B.—(1) Επιφυλασσομένης της αποκλειστικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, αρμοδιότητα για την επίλυση κάθε διαφοράς που προκύπτει από τον παρόντα Νόμο σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση έχει το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών.

(2) Σε περίπτωση αγωγής ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου δυνάμει της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος και υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαιώματος σε δίκαιη και εύλογη αποζημίωση, το αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο επιδικάζει στο δικαιούχο το μεγαλύτερο από τα ακόλουθα δύο ποσά:

- (α) Την επιδικαστέα, δυνάμει της παραγράφου 6 του Άρθρου 146, δίκαιη και εύλογη αποζημίωση· ή
- (β) ολόκληρη τη θετική ζημιά και στο επιδικαζόμενο ποσό προστίθεται και νόμιμος τόκος από την ημερομηνία που επήλθε η ανωτέρω ζημιά έως την ημερομηνία πλήρους καταβολής της αποζημιώσεως.

(3) Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών επιδικάζει δίκαιη και εύλογη αποζημίωση, η οποία καλύπτει τουλάχιστον ολόκληρη τη θετική ζημιά και στο επιδικαζόμενο ποσό προστίθεται νόμιμος τόκος από την ημερομηνία της παραβάσεως έως την ημερομηνία πλήρους καταβολής της αποζημιώσεως.

Εξώδικη
προστασία.

9Γ. Κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από παράβαση του παρόντος Νόμου σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση, δικαιούται να υποβάλλει σχετικό παράπονο στον Επίτροπο Διοίκησης, ο οποίος έχει αρμοδιότητα να εξετάζει το παράπονο σύμφωνα με τον περί Καταπολέμησης των Φυλετικών και Ορισμένων Άλλων Διακρίσεων (Επίτροπος) Νόμο.

42(Ι) του 2004.

Εκπροσώπηση
από οργανώ-
σεις ή ενώσεις.

9Δ. Οργανώσεις εργαζομένων ή άλλες οργανώσεις που έχουν έννομο συμφέρον μπορούν με την έγκριση μελών τους να ασκούν εξ' ονόματός τους τα δικαιώματα που απορρέουν από τα άρθρα 9Α και 9Γ.

Προστασία
έναντι
αντιπαικτών.

9Ε. Απαγορεύεται οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση ή επίπτωση έναντι οποιουδήποτε προσώπου το οποίο προβαίνει σε καταγγελία ή εμπλέκεται σε διαδικασία που στοχεύει στην πραγμάτωση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Κατάργηση ή
ακυρότητα
αντίθετων
ρυθμίσεων.

9ΣΤ.—(1) Κάθε υφιστάμενη κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου διάταξη νόμου, κανονισμού ή διατάγματος που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση, καταργείται κατά το μέρος που περιέχει άμεση ή έμμεση διάκριση.

(2) Η αρμόδια αρχή υποχρεούται να ανακαλέσει ή τροποποιήσει αναλόγως οποιαδήποτε ατομική ή κανονιστική διοικητική πράξη, η οποία είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(3) Επιφυλασσομένης της αποκλειστικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος—

(α) Σε περίπτωση αμφιβολίας ή αμφισβήτησεως κατά πόσο νόμος καταργήθηκε ή όχι το θέμα εκδικάζεται από αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο, η δε διαδικασία άρχεται με καταχώρηση εναρκτήριας κλήσης·

(β) ανεξάρτητα από την ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου διαδικασία, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο (α) του παρόντος εδαφίου, κάθε Δικαστήριο κατά την άσκηση της δικής του εξουσίας δύναται να κρίνει παρεμπιπτόντως το θέμα, εάν και εφόσον είναι απαραίτητο για τη διεκπεραίωση της ενώπιόν του διαδικασίας.

(4) Κάθε υφιστάμενη κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου ρύθμιση συλλογικής σύμβασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας, εσωτερικού κανονισμού επιχειρήσεως ή κανόνα ελεύθερου επαγγέλματος, που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου καταργείται κατά το μέρος που περιέχει άμεση ή έμμεση διάκριση.

(5) Οποιαδήποτε νέα ρύθμιση συλλογικής σύμβασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας, εσωτερικού κανονισμού επιχειρήσεως ή κανόνα ελεύθερου επαγγέλματος, που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, θα είναι άκυρη κατά το μέρος που περιέχει άμεση ή έμμεση διάκριση.

(6) Οι τελεσίδικες αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου ισχύουν έναντι πάντων. Όσες αποφάσεις αφορούν συλλογική σύμβαση εργασίας κοινοποιούνται από τον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου στις αρμόδιες εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις, οι οποίες υποχρεούνται να σημειώσουν στο κείμενο της σχετικής συλλογικής σύμβασης την κατάργηση ή ακυρότητα που διαπιστώθηκε.»

8. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 27, αυτού του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Διορισμός
Επιθεωρητών. 27Α. Ο Υπουργός δύναται να ορίσει Αρχιεπιθεωρητή και Επιθεωρητές για σκοπούς καλύτερης εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου, που σχετίζονται με θέματα ίσης μεταχείρισης στην απασχόληση.»

Προσθήκη νέου
άρθρου 27Α
στο βασικό
νόμο.

9. Το εδάφιο (2) του άρθρου 28 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά την παράγραφο (ε) αυτού, των ακόλουθων νέων παραγράφων (στ) και (ζ):

Τροποποίηση
του άρθρου 28
του βασικού
νόμου.

«(στ) τις εξουσίες και τα καθήκοντα των Επιθεωρητών που ορίζονται με βάση το άρθρο 27Α·

(ζ) τον καθορισμό μέτρων για την προώθηση θετικών δράσεων.»

10. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 28 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

Προσθήκη νέου
άρθρου 28Α
στο βασικό
νόμο.

«Υποβολή
έκθεσης προς
την Επιτροπή. 28Α. Ο Υπουργός ετοιμάζει και διαβιβάζει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι τις 19 Ιουλίου 2005, και στη συνέχεια κάθε 5 χρόνια, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου σε θέματα ίσης μεταχείρισης στην απασχόληση.»

11. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004.

Έναρξη της
ισχύος του
παρόντος
Νόμου.